

मुंबई: शिवाजी पार्क मैदानावर भास्ताई ठाकरे याच्या पुतल्याच्या विटंबने प्रकरणांनी शिवाजी पार्क पोलिसांनी गुरुवारी रात्री उशीरा दादर येथून उंचे पावस्कर (३५) याला अटक केली. सीसीटीही कॅमेन्या तील चित्राण्याच्या आधारे ओळख पटवून ही कारबाई करण्यात आली आहे. त्याची कसून चौकशी सुरु आहे. त्याने यापवी शिवसेना (ठाकरे) पक्षप्रमुख उद्घव ठाकरे याच्या पोस्टर्साठीही विटंबना केल्याचा संशय आहे.

दादरच्या शिवाजी पार्क मैदानाच्या प्रवेशद्वारावर शिवसेनाप्रमुख बालासाहेब ठाकरे याच्या पत्ती दिवंगत मीनाताई ठाकरे याच्या पुतला आहे. या पुतल्याची विटंबना झाल्याचा प्रकार बुधवारी सकाळी उघडकीस आला. अज्ञात इसामाने पुतल्याचर लाल रंग (ऑफल डेंट)

महाराष्ट्रातल्या शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांचे सत्र थांबता थांबण्याचे नावा घेत नाही. या आत्महत्या थांबविषयाकीरीता केंद्र आणि राज्य सरकारने आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांच्या कुटुंबीयांसाठी मदतीचे पैकेज जाहीर केले. गोल्या २५ वर्षांत कमीअधिक परिणामकारक अशा वेगवेगळ्या कर्जमाफीही दिल्या गेल्या. पण, त्याने प्रश्न मिटला नाही. मिटणारही नाही. तात्पुरत्या मलमपूर्यांनी रुण आणि डॉक्टर अशा दोघांचंही समाधान होईल कदाचित. पण, त्याने दुखणे बरे होणार नाही; रुण आजारातून बाहेर येणार नाही. वेदना कमी व्हाव्यात यासाठी जसा बथिरीकरणाचा उपचार केला जातो आणि त्यानून रुणाला दुखणें बरं झाल्याचा भास होतो, तसे आजवरच्या उपाययोजनांचे झाले आहे. आत्महत्यांच्या संख्या त्यामुळे अचानक वाढतात आणि वातावरणात अस्वस्थता पसरते. राज्याच्या नुकत्याच पार पडलेल्या पावसाळी अधिवेशनात सरकारकडून या संदर्भातीली जी आकडेवारी मांडली गेली, त्यामुळे या दुखण्याकडे पुढी एकदा सगळ्यांचे लक्ष क्षेत्र गेले. या वर्षाच्या पहिल्या तीन महिन्यांत राज्यात ७६७ शेतकऱ्यांनी आत्महत्या केल्याचे विधिमंडळाच्या सभागृहात सांगितले गेले. म्हणजे, दर तीन तासामागे एका शेतकऱ्याची आत्महत्या होत होती!! यावर्षीच्या आत्महत्यांत सर्वाधिक आत्महत्या विद्भातित्या असून त्यातही यवतमाल, अमरावती, अकोला, बुलडाणा आणि वाशिम या जिल्ह्यातील आत्महत्यांचे प्रमाण सर्वाधिक आहे. आत्महत्यापैकी २५७, म्हणजे सुमारे ३ ३% आत्महत्या या पाच जिल्ह्यातच झाल्या आहेत. मराठवाड्यात याच काळात १९२ आत्महत्या झाल्या असून त्यानंतरच्या तीन महिन्यांत, जून अखेरीपर्यंत आणखी ५५ आत्महत्या झाल्याची नोंद आहे. १९९५ नंतर शेतकऱ्यांना आर्थिक मदत देण्याच्या अनेक योजना राबवल्या गेल्या. देशभर राबवली जात असलेली प्रधानमंत्री किसान सन्मान योजना, पीक विमा योजना, सवलतीच्या दरात खेठे-बियाणे देऊनही या दुखण्याला उतार पडायला तयार नाही. उलट, ते अधिकाधिक गंभीर होत असून त्याचा रोप आता मोर्चे- अंदोलनातून बाहेर पडू लागला आहे. शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांचे महाराष्ट्रातील

संपादकीय

प्रबंध संपादक : प्रदीप देशपांडे

आत्महत्या आणि असंतोष

प्रदेश आणि संभव्या यात गेल्या अनेक वर्षांत फारसा फरक पडला नसला, तरी त्याची कारणे मात्र वेगवेगळी आहेत. अनेक वेळा तर ती परस्परविरोधी पाहायला मिळतात. त्यामुळे, या दुखण्याला एकच एक उपाय नाही. पण, सर्व आत्महत्याची कारणे पाहून त्यावर उपाययोजना करण्यासाठी व्यापक आराखडा तयार केला आणि त्यातील उपायांची प्रदेशनिहाय प्राधान्याने अंमलबजावणी करण्याचा प्रयत्न केला, तर कदाचित त्याचे सकारात्मक परिणाम मिळतीलही. सरकारने वेळोवेळी अनेक उपाययोजना लागू केल्या. त्याची यशस्वी अंमलबजावणी झाल्याचे अहवाल सरकारदरपरी जमा आहेत. तरीही आत्महत्या थांबत नसतील, तर औषधातच काहीतरी गडबड आहे, त्याचा अपेक्षित परिणाम होत नाही हे सरकारने स्वीकारण्याची गरज आहे. अनेक स्वयंसेवी संस्थांनी आपापल्या परीने या प्रश्नाला भिडायचा प्रयत्न केला आहे. शेतकऱ्याने; घरातल्या कर्त्या पुरुषाने आत्महत्या केल्यानंतर मागे राहिलेल्या त्याच्या पतलीला, मुलाबालांना थीर देऊन त्यांच्या पुनर्वसनासाठी

तोस उपाय करण्याचा प्रयत्न या संस्थांकडून सुरु आहे. त्याला यशाही येत आहे. पण, स्वयंसेवी संस्थांचे हे प्रयत्न एकूण गरज पाहता तोकडे पडताहेत. दुर्घटना घडल्यानंतर उर्वरित कुटुंबीयांची कालजी घेण्याची गरज असतेच; पण त्याहीपेक्षा दुर्घटना घडणार्थ नाही यासाठी दीर्घकालीन धोरणाऱ्यक उपाययोजनांची गरज आहे. अशी उपाययोजना केवळ सरकारच करू शकते. केंद्र आणि राज्यातील सरकारांनी केवळ या एकाच प्रश्नासाठी स्वतंत्र यंत्रणा उभी करून, त्यात तज्ज्ञांचा समावेश करून महत्वाकांक्षी कार्यक्रम आवायला हवा. शेतकऱ्याला दोरीच्या फासापर्यंत जावेच लागणार नाही, अशी परिस्थिती निर्माण व्यायला हवी. खरंतर, हे सगळ्यांनाच मान्य आहे. याबाबत कोणाचेच दुमत नाही. पण, तरीही जे प्रयत्न व्यायला हवेत, ते होताना दिसत नाहीत. उलट, या आत्महत्यांबद्दल संशय निर्माण करणाऱ्या कथा चर्चिल्या जातात हे दुर्दैव आहे. दुष्काळ, अतिवृष्टी, शेतमालाला रास्त भाव न मिळणे, शेतमालाचा बहुतांश असंघटित बाजार-यानंतर आता वातावरणीय बदलाचाही समावेश या संकटांमध्ये होतो आहे. अन्य सामाजिक, सांस्कृतिक कारणे त्यानंतर आहेतच. यातल्या कोणत्या प्रश्नांना सरकारकडे उत्तर असेल आणि कोणते प्रश्न स्वयंसेवी संस्थांच्या हाती सोपवायचे याचा विचार करून दोन्ही पातल्यांवर त्यासाठी काम करावे लागेल. महाराष्ट्रात आरक्षणासाठी जसे मराठांचे आंदोलन सुरु आहे, तसेच अन्य राज्यात तिश्ले धारक; शेतकरी समाजांनी याच कारणासाठी रस्त्यावर आले आहेत. आपल्या दुःस्थितीला आरक्षण हे उत्तर नाही, हे त्यानाही माहीत आहे. पण, जखमेवर फुकंकर घालणे ही त्यांची गरज आहे. शेतीच्या प्रश्नांकडे प्राधान्याने, गांधीयांनी पाहिल्याखेरीज, मक्तेदारी अर्थव्यवस्थेकडे चाललेली वाटचाल बदलल्याखेरीज फासाला लटकावून घेणाऱ्या बळीराजाला दिलासा मिळणार नाही. शेतीसंबंधी असा मूलभूत विचार केला नाही, तर आत्महत्यांची संख्या आणि त्यातून असंतोष वाढतच जाईल. त्यातला थोका सगळेच जाणतात.

संशोधन-विकासाशिवाय गत्यंतर नाही

जा-गतिक राजकारणाची
समीकरणे सध्या झापाटयाने बदलत चालली आहेत. मुळातच गेल्या काही वर्षांमध्ये राष्ट्रे सामर्थ्यशाली बनत चालली असून आंतरराष्ट्रीय संस्था-संघटना कम्कुत बनताना दिसून येत आहेत. अशा परिस्थितीत आर्थिक राष्ट्रवाद प्रभावी बनत चालला आहे. सामूहिक हितसंबंधांना बगल देत प्रत्येके राष्ट्र आपल्या आर्थिक हितसंबंधांचा विचार करताना दिसत आहे. त्यामुळे जागतिक पटलावर बहुपक्षतावाद ही संकल्पना जणू कालबाब्धा ठरते की काय, अशी सध्याची स्थिती आहे. कोरोनेतर काळात आर्थिक राष्ट्रवाद अधिक प्रभावी बनला आहे. अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांनी जगातील ६० देशांवरुद्ध लागू केलेले टेरिप शुल्क म्हणजे 'वेपनायजेशन ऑफ टेरिप' म्हणावे लागेल. टेरिफ्चा हत्यार म्हणून वापर केला गेल्याने जागतिक पटलावर व्यापार युद्धाला नवे वळण लागले आहे.

वस्तुतः ज्या देशानीं विकसनशील देशांकडून विकसित देश बनाप्याकडे आर्थिक स्थिरत्वांत केले आहे, त्यांनी संसोधन आणि विकासावर प्रवंड प्रमाणात काम केले आहे. जपान, दक्षिण कोरिया, युरोपियन देश यांनी आर्थिक विकास साधाताना जीडीपीयैकी अधिकाखिल निशी संसोधन आणि विकासावर खर्च केल्याचे दिसून येते. मुख्य म्हणजे मानव संसाधन विकासावर या गष्टांनी लक्ष केंद्रीत केले, युरोपचे उदाहरण घेतल्यास युरोपचा ७० टक्के आर्थिक विकास हा रिसर्च अंड डेव्हलपमेंटमधून झालेला आहे. त्यांनी यासाठीची एक परिसंसंश्य म्हणजेच इकोसिस्टीम तयार केली आहे. आर अंड डार्चे

स्थिर निर्यात धोरण स्वीकारण्याची सध्या गरज आहे. निर्यात धोरण धरसोड वृत्तीचे असल्यामुळे देखील कांदा भाव खाली येत आहे. नाशिकच्या कांद्याला आखाती देशात चांगली मारणी आहे; परंतु केंद्राच्या धोरणाचा मोठा परिणाम होत आहे. त्यामुळे पुढील काळात देखील सरकारने आता स्थिर निर्यात धोरण स्वीकारण्याची गरज आहे. त्याचबरोबर लागवड क्षेत्र नियंत्रित करण्यासाठी देखील शासकीय स्तरावर काम होण्याची गरज निर्माण झाली आहे. कृषी मूल्य आयोग, नाफेड आणि एनसीसीएफने देखील अधिक पारदर्शक पद्धतीने

महाराष्ट्रातील कांदा उत्पादक शेतकऱ्यांना कांद्याला बाजार समित्यांमध्ये काही दिवसांपासून कवडी मोळ बाजारभाव मिळत आहे. त्यामुळे शेतकऱ्यांचा घाम आणि मेहनत वाया जात आहे. अशा गंभीर परिस्थिती त राज्यातील सत्ताधार्यांनी दिल्लीत जाऊन कांदा प्रश्नावर ठास निर्णय घ्यावा अशी अपेक्षा आहे. त्यानुसार मंत्रालयात राज्याच्या पणन, कृषी मंत्रालयात उपस्थितीत बैठक झाली. यात केंद्रांकडे पाठपुरावा करत सरकार लवकरच तोडगा काढेल असे आश्वासन देण्यात आले आहे. गेल्या सहा दिवसांपासून सुरु असलेले फोन करो आंदोलनी ही उत्पादकांसाठी मोठे उपयुक्त ठरत आहे. गेल्या आठवड्यात विरोधी पक्खांनी ही नाशिकमध्ये आक्रोश मोर्चा काढून सरकाराला वेटीस धरण्याचा प्रयत्न केला आहे; परंतु कांदा भावासाठी आणखी किती दिवस संघर्ष करावा लागेल असा सवाल उपस्थित केला जात आहे. डिसेंबर २०२३ मध्ये केंद्र सरकारने कांद्यावर निर्यातबंदी वेळी होती. त्यावेळी सही राजकीय पक्खांनी दिल्लीत आजाव उठविला नाही त्याएवजी त्यांनी नाशिकच्या चांदवडमध्ये रास्ता रोको करू जाहीर सभा घेतली. त्या आंदोलनाचा राजकीय फायद विरोधकांना लोकसभेत सहाय्यून्हीच्या रूपाने मिळाला पण शेतकऱ्यांना काहीच हाती लागले नाही. गेल्या लोकसभा निवडणुकीत देखील दिडोरेस आणि धुळे मतदारसंघात सत्ताधारी भाजपच्या उद्देवारांन फटका बसला. मात्र निवडून आलेले खासदारही लक्ष देण्यात नसल्याची खंत नागरिकांकडे

अमेरिकेचा गेल्या दीड-दोन दशकांत घिनिष्ठ मित्र बनलेल्या भारतावर अखेर ट्रम्प यांनी अखेर ५० टक्के टेरिफचा बडगा उगारला आहे. याला प्रत्युत्तर म्हणून पंतप्रधान मोदी यांनी स्वदेशीचा नारा दिला आहे. दुसरीकडे, “विकसित भारत” बनण्याचे उद्दिष्ट भारताला २०४७ पर्यंत साध्य करायचे आहे. मात्र, त्या अनुषंगाने एक महत्त्वाचा आणि काहीसा दुर्लक्षित राहिलेला घटक म्हणजे रिसर्च अण्ड डेव्हलपमेंट म्हणजेच संशोधन आणि विकास. जपान, दक्षिण कोरिया, युरोपियन देश यांनी जीडीपीपैकी अधिकाधिक निधी यावर खर्च केल्याचे दिसन घेते. भारतालाही याबाबत भरीव पावले उत्तलावीच लागतील.

भारताने मोठी भारारी घेटलेली आहे. जगभरात पेटंटसाठी दाखल होणाऱ्या अर्जामध्ये भारताचे प्रमाण ५३ टक्क्यांद्हून अधिक आहे. वैयक्तिक पातळीवर पेटंटसाठी अर्ज दाखल करणाऱ्यांची संख्याही मोठी आहे. असे असताना संशोधन आणि विकासासाठी जी इकोसिस्टीम तयार होणे गरजेचे होते, ती आपल्याकडे विकसित झाली नाही.

ते ६५ टक्के आहे. विकसित देशातील खासगी क्षेत्राच्या संभवागाचा विचार करता भारत यामध्ये खुपच मार्गे आहे. देशात ०.३ टक्के इतका खासगी क्षेत्राचा

सहभाग आहे.
जगभरात संशोधन आणि
विकासावर खर्च करण्याचा
२५०० मोठ्या पंपन्यांची संख्या
यामध्ये भारतीय पंपन्यांची संख्या
केवळ २६ इतकी आहे. यातील
निम्या कंपन्या औषध निर्मितीवर
खर्च करतात. उर्वरित पंपन्यांपैकी
बहुतांश कंपन्या ऑटोमोर्बाईल
क्षेत्रात खर्च करतात. यामध्ये
विविध क्षेत्रांचा समावेश होणे
गरजेचे आहे. खासगी क्षेत्राचा
सहभाग वाढविण्यासाठी दोन मार्ग
आहेत. एक म्हणजे संशोधन
आणि विकासाच्या क्षेत्रात थेट
विदेशी गुंतवणुकीची मर्यादिता
१०० टक्के करणे आवश्यक
आहे. दुसरा मार्ग म्हणजे
शैक्षणिक संस्थांना यामध्ये
प्रशासनी याचा लेपो आहे.

१५०० हून अधिक विद्यापीठे
असून ६० हजारांहून अधिक
महाविद्यालये आहेत. या शैक्षणिक
संस्थांना खासगी क्षेत्राच्या
बोरोबरीने संशोधन आणि
विकासाला चालना देण्याच्या
प्रक्रियेत सामावून घेतल्यास
त्यातून एक मोठी परिसंस्था
आकाराला येऊ शकते.

न आणि विकासाच्या
तंत्रवृक्त फलद्रूप
च काळावधी जावा
णि हेदेखील या
गुंतवणुकीबाबत
संस्थांचे एक कारण
रत हा सातत्याने
आयातीवर भर देतो.
यासाठी शैक्षणिक
य सहभाग उद्योगांना
रेण्यासाठी गरजेचा
ना जोपर्यंत यातील
महत्व लक्ष्य येणार
न हे शक्य होणार
। यात यातालाही या
पांगी फळे तत्काळ
निर्गत; पण दहा-पंधरा
मोठ्यां प्रमाणावर
निश्चित. दक्षिण
उदाहरण यासाठी

संशोधन आणि
क्रिंदे सरकारकडून
जे ५० टक्के निधी
गातो, पण हा निधी
डून नियंत्रित केल्या
वरं संख्यामध्ये जातो.
मग्ही दिसून येताहेत.
पांगी क्षेत्राकडे वळवता
त्यामुळे शैक्षणिक
नांना करे आकर्षित
त यावर पुढील
अवलंबून आहे.
यावरश्यक असणारे
पापीतींनी उत्तम रित्या
शैक्षणिक संस्था आणि
यातील बंध घट्ट
रत होईल. यातन
रोजगाराच्या संघी
ल. तसेच संशोधन-
ची संवेदनशीलता
वाढीसा लागेल.
पापल्याला आर्थिक
पुढील उद्घिदे
बरच आत्मनिर्भर

प्राप्तिकर कायद्यातील सुधारणा

वस्तु आणि सेवा करात सुधारणा आणि कपात करण्याच्या काही दिवस आधी केंद्र सरकारने नवीन प्राप्तिकर कायद्याला मूर्त रूप दिले. तो जुन्या कायद्यातील बहुतांश मुद्दे सुलभ करणारा आहे. १ एप्रिल २०२६ पासून लगू हाणारा हा कायदा करदाऱ्यांची संख्या वाढविणे, करातील गुंतवणुंत कमी करणे, खटल्यात घट कणे आणि कर संकलन वाढविण्यासाठी मोलाचे योगदान देण्यारा राहील. जीएसटी सुधारणांचा आनामा करण्याआधी म्हणजे केंद्र सरकारने प्राप्तिकर कायद्याचे आधीचे विधेयक मार्ग घेऊन नव्या कायद्याचे प्रारूप मांडले. केंद्रीय प्रत्यक्ष कर मंडळाचे (सीबीडीटी) सदस्य आर. एन. परबत यांनी नवीन प्राप्तिकर कायदा लागू करण्यासंदर्भात डिसेंबरपर्यंत नव्या नियमांच्या अनुरूप नवीन कर विवरणाची तयारी पूर्ण होईल, असा आशावाद व्यक्त केला. राष्ट्रपती द्रौपदी मुर्मु यांनी लोकसभा आणि राज्यसभेत मंजूर झाल्याप्राप्तिकर विधेयक २०२५ ला मंजुरी दिल्यानंतर त्यास कायद्याचे स्वरूप देण्यासाठी अधिसूचना काढली असून पूढील आर्थिक वर्षापासून नवीन प्राप्तिकर कायदा १९६१ लागू होईल.

बदल नसून तो सर्वकष प्राप्तिकर व्यवस्थेच्या कायापालट करणारा आहे. त्यामुळे देशात प्राप्तिकर व्यवस्थेच्या डिजिटल आणि नवीन युगाचा प्रारंभ होता आहे. नवीन करदाते उत्पन्नानुसार कर देण्यासाठी बांधिल राहील आणि नवीन कायद्याच्या माध्यमातून देशाच्या आर्थिक विकासाला चालना देईल. विशेष म्हणजे, सध्याच्या प्राप्तिकराच्या स्तरांवरूपे कोणतीही बदल केलेला नाही. नवीन प्राप्तिकर कायदा नवीन गरजांचे आकलन करत तयार केला आहे. १९६६ मध्ये प्राप्तिकर कायदा लागू केल्यानंतर आतापर्यंत प्राप्तिकर कायद्यातील विविध उपिंगा दूर करण्यासाठी सतत प्रयत्न केले गेले आहेत. परिणामी, १९६६ च्या प्राप्तिकर कायद्यात २०२४ पर्यंत चार हजारपेक्षा दुरुस्ती आणि सुधारणा झाल्या आहेत. अशा प्रकाराच्या किंवकट प्राप्तिकर कायद्याला सुलभ आणि व्यावहारिक करण्यासाठी तयार केलेला नवीन प्राप्तिकर कायदा २०२५ हा स्तुत्य उपक्रम म्हणावा लागेल. नवीन कायदा घर भाऊचापासून मिळाण्या उत्पन्नावर नियमप्रमाणे कपात करणारा आहे, तसेच गृह कर्जावरील बांधकापूर्व कायद्याच्या नियमाना स्पष्ट करणारा आहे. म्हणजेच त्याबाबतची अस्पष्टता दूर करणारा आहे. नवीन कायद्याच्या माध्यमातून कर कायदा सुलभ करताना त्यांच्या पानाची संख्या निमीची केली आहे आणि कालावाह तरतुदी काढून टाकल्या आहेत. सध्या प्राप्तिकर विवरण भरण्याच्या काळात मूल्यांकन वर्ष आणि आर्थिक वर्ष याचा उल्लेख करावा लागतो; मत्र नवीन कायद्यात केवळ कर वर्षाचा उल्लेख करावा लागेल. त्याचवेळी आणि आर्थिक वर्षात कर भरला जाईल, त्यास **‘पॉर्टफॉलो’** असे सांगे राहील.

टक्स इयर अस म्हटल जाईल. नवीन प्राप्तिकर कायद्यात नोकरदारांसाठी लाभदायी तरतुदीचा समावेश केला आहे. कोणत्याही भरणपोटी शून्य टीडीएस प्रमाणपत्राची सुविधा मिळाणार आहे. खासगी पेशान योजनात एककमी पैसे काढल्यानंतर कर सवलतीचा लाभ मिळेल. सरकारच्या यूनीएस पेशान योजनेनुसार कर सवलतीचा लाभ मिळाणार आहे. टीडीएस दाव्यात सुधारित विवरण दाखल करण्याची कालमर्यादा कमी केली आहे. नवीन प्राप्तिकर कायद्यानुसार लहान करदाऱ्यांना काही विशेष सुविधा देण्यात आल्या आहेत. नवीन कर कायद्यात एमएसप्रॅमिसाठी नवीन ब्यांख्या करत त्यास तरतुदीशी जोडले

कांद्याच्या दरासाठी आणाऱ्याची किती काळ संघर्ष?

व्यक्त वेळी जात आहे.
शेतकऱ्यांच्या प्रश्नांचा उपयोग
फर्त निवडणुकांमध्ये मतं
मिळवण्यासाठी केला जात आहे.

उठवली खरी मात्र
निर्यात शुल्क
प्रांरंभ केला. नियत
की करण्यासाठी
पाठुगावा करावा
त्याचा परिमाण
वर ज्ञाला, परिणामी
ल कांदाचे भाव
देशात कांदा विक्री
आणखी सक्षम
वी मागणी अनेक
न केली जात आहे.
त्रौनी व्यवस्थे वर
या अंकुश नसल्याचे
डून बोलले जात
नार हे कांद्याच्या
कोणेक्षा उत्पादकांच्या
न्यून देत असल्याचा
खरी आणि महाराष्ट्र
उत्पादक शेतकरी

प्रयागशाळ किल्वा म्हणून आहे.
कांदा, द्राक्ष आणि डाळिंबसाठी
नाशिक जगभरात प्रसिद्ध आहेत.
अनेक देशाच्या बाजारपेठेत
नाशिकचे द्राक्ष दरवर्षी प्रवेश करत
आहेत, असे असतानाही
कांद्याच्या बाबतीत मात्र शासन
उदासीन आहे. कांद्याचे बी
अहिल्यानगर येथून खेरदी करावे
लागत आहेत. देशातील एकूण
९० टक्के कांदा उत्पादक नाशिक
जिल्हाला बीसाठी दुसऱ्या
जिल्हावर अवलंबून राखावे लागत
आहेत. नाशिकमध्ये बी निर्मिती
प्रक्रिया सुरु करण्याची देखील
अनेक दिवसांपासून मागणी आहे.
त्याचबरोबर कांद्यापासून इतर
खाद्य पदार्थ अर्थात प्रक्रिया
उद्योगासाठी पुढील काळात प्रयत्न
करण्याची खरी गरज निर्माण
झाली आहे.

करून किरणांतसाग उपक्रम
घेण्यात आला होता. विविध
कांद्यकारी सो सायटांच्या
माथ्यमात्रातै कांदा चाढीसाठी
अनुदान देखील मोठांचा प्रमाणात
आले होते; परंतु पुढे ठोस
उपायजोनांचा अभाव दिसून
आला. सरकाराला देखील हा
प्रश्न तत्काळ सोडवायचा
नसल्याचे या क्षेत्रातील जाणकार
संगतात. निवडणुका आणि भाव
गडगडल्यानंतर हा प्रश्न जास्त
गाजतो. पुढील परिस्थितीत 'जैसे
थी' होते. जिल्हात कृषी पर्यटन
वाढीसाठी सुरु असलेल्या
प्रयत्नांना अधिक गती दिल्यास
बवळीजाबरोबरच नागरिकानाही
अच्छे दिन येतील, अशी अपेक्षा
यानिमिताने व्यक्त करू याय...!
- धनंजय बोडके

कांद्याला भाव मिळावा
 यासाठी सरकारकडूनदेखील
 दीर्घकालीन प्रक्रिया सुरु अहोते.
 काही दिवसांपूर्वी लासलगाव येथे
 आपिक त्रिज्ञानाचा उपयोग
 करून किंवणोत्सर्वा उपक्रम
 धेण्यात आले होता. विविध
 कार्याकारी सो सायाट्यांच्या
 माध्यमांतरं कांदा चाळीसाठी
 अनुदान देखील मोठ्या प्रमाणात
 आले होते; परंतु पुढे ठोस
 उपाययोजनांचा अभाव दिसून
 आला. सरकारले देखील हा
 प्रश्न तत्काळ सोडवायचा
 नसल्याचे या क्षेत्रातील जापांकार
 सांगतात. निवडणुका आणि भाव
 गडाडल्यानंतर हा प्रश्न जास्त
 गाजतो. पुढी परिस्थितीत 'जैसे
 थी' होते. जिल्हात कृषी पर्यटन
 वाढीसाठी सुरु असलेल्या
 प्रयत्नांना अधिक गती दिल्यास
 बळीराजावरोबरच नागरिकांनाही
 अच्छे दिन येतील, अशी अपेक्षा
 यानिमित्ताने व्यक्त करू यां!..!
 - धनंजय ब्रोडके

मेळघाटातील शेतकऱ्यांना दिवाळीपूर्वी खावटी कर्ज अनुदान द्या-आ.काळे

धारणी/वार्ताहर

मेळघाट मतदारसंघातील आदिवासी शेतकी बांधवांना चालू खरीप हंगामात आर्थिक मदत मिळावी व त्यांचे उपजीविकेने संकट दूर कर्वा यासाठी मेळघाट क्षेत्राचे आमदार केवलराम काळे यांनी गज्याच्या आदिवासी विकास विभागाच्या मंत्र्यांसोबत मुंबई येथे महत्वपूर्ण बैठक घेतली. बैठकीमध्ये मेळघाटातील आदिवासी शेतकरी सोबतच मजूर वर्गांकीता संबंधित विशेष चर्चा करून शासनापुढे प्रस्ताव

पाठविण्यात आले आहे.

बैठकीनंदनात मेळघाटातील आदिवासी बांधवांना दिवाळी सणाच्या आधी खावटी व्यवस्थापकीय संचालक बन्सोड ह्या उपस्थित होत्या. त्यांनी आमदार काळे यांच्याकडून शेतकीसाठी आवश्यक असलेली बियाणे, खेत व अन्य शेतकी समाजाला सहज उपलब्ध होतील, अशी सविस्तर माहिती घेतली आणि

केली. बैठकीदरम्यान आदिवासी विकास मंत्री डॉ अशोक उडिके, आदिवासी विकास विभागाच्या व्यवस्थापकीय संचालक बन्सोड ह्या उपस्थित होत्या. त्यांनी आमदार काळे यांच्याकडून शेतकीसाठी आवश्यक असलेली बियाणे, खेत व अन्य शेतकी समाजाला सहज उपलब्ध होतील, अशी सविस्तर माहिती घेतली आणि

मेळघाटातील आदिवासी शेतकीसाठी शेतकरी सोबतच मजूर वर्गांकीता संबंधित विशेष चर्चा करून शासनापुढे प्रस्ताव

नवरात्री निर्माल्य व्यवस्थापनासाठी बैठक

अमरावती/का.प्र.

महानगरपालिका आयुक्त सोया शर्मा चांडक व अंतरिक आयुक्त शिल्पा नाईक यांच्या आदेशानुसार श्री. अंबादेवी व श्री. एकवीरा देवी मंदिर परिसरात शारदीय नवरात्री दरम्यान मोठ्या प्रमाणात निवाच्या निर्माल्याच्या व्यवस्थापनाबाबत महत्वपूर्ण बैठक घेण्यात आली.

या बैठकीत निर्माल्य संकलनाचे योग्य नियोजन करून त्यापासून महानगरपालिका महिला बचत गटामार्फत अगरबत्ती/धूपबती नियमिती करण्याच्या उपक्रमावर चर्चा करण्यात आली. श्री. अंबादेवी व श्री. एकवीरा देवी संस्थानाचे अध्यक्ष, सचिव व विशेष यांनी या उपक्रमासाठी सहकारी करण्याचे आशासन दिले. सदा बैठकीसाठी एश शहर समन्वयक थेटा बोके, ज्येष्ठ स्वास्थ्य निरीक्षक करिय वुरे, स्वास्थ्य निरीक्षक धनिराम कलोसे, रोहित हडाळे, शिंगी टीमचे अनुप, पिण्यु, फोडविंग फारडेंशनचे इंट्रिजित तसेच च्छ महिला बचत गटातील महिला उपस्थित होत्या. उपक्रमामुळे पर्यावरणपूर्क निर्माल्य व्यवस्थापन होणार असून महिलांच्या स्वावलंबनालाही चालना मिळणार आहे.

घुसखोच्यांना देशात राहू देणार नाही-किरीट सोमैया

बोगस प्रमाणपत्र बनविणाऱ्या १६००

जणांविरुद्ध चार्जशीट दाखल

अचलपूर/वार्ताहर

देशाच्या सुरक्षितरेचा प्रश्न असून बनावट कागदपत्रांने अपात्र व बेकायदेशीर रित्या कोणाला भारत देशाचा नागरिक बनायचे असेल तर ही मी होऊ देणार नाही अशी प्रतिक्रिया आज शहरातील किरीट सोमैया यांनी अचलपूर तहसील कार्यालय, अचलपूर नगर परिषद कार्यालय, अचलपूर पोलीस स्टेशनला भेट दिली.

यामध्ये आधार कार्ड व जन्म प्रमाणपत्र साठी वेगवेगळे बनावट कागदपत्र देणारीची वी आज दिलेल्या यादीवर अचलपूर तहसील कार्यालय व पोलीस स्टेशनला विभागांनारे येत्या ४८ तासात कारवाई असलीला यांनी यादी वेगवेगळे यांनी दिली. यावेळी भासीदार किरीट सोमैया यांनी अचलपूर तहसील कार्यालय, अचलपूर नगर परिषद कार्यालय, अचलपूर पोलीस स्टेशनला भेट दिली.

यामध्ये आधार कार्ड व जन्म प्रमाणपत्र साठी वेगवेगळे बनावट कागदपत्र देणारीची वी आज दिलेल्या यादीवर अचलपूर तहसील कार्यालय व पोलीस स्टेशनला विभागांनारे येत्या ४८ तासात कारवाई असलीला यांनी यादी वेगवेगळे यांनी दिली. यावेळी भासीदार किरीट सोमैया यांनी अचलपूर तहसील कार्यालय, अचलपूर नगर परिषद कार्यालय, अचलपूर पोलीस स्टेशनला भेट दिली.

यामध्ये आधार कार्ड व जन्म

मालमत्ता कर संकलनात मनपा माधारली

अमरावती/का.प्र.

मालमत्ता कर संकलन हा महानगरपालिकेचा उत्पत्त्राचा प्राथमिक स्रोत आहे. तथापि, महानगरपालिकेने सातत्यपूर्ण आणि मजबूत मालमत्ता कर संकलन उपायाचे यांनांच्या अपावायुक्ते, गेल्या सहा महिन्यांत महानगरपालिकेने तिच्या पाच

खल्ला/का.प्र.

ग्रामविकास व पंचायतराज विभाग, जिल्हा परिषद अमरावती प्रादेशिक कार्यालयांमधून १२९.४ दशलक्ष (१२९.४ दशलक्ष) ३७,५५३ (१२९.४ दशलक्ष) मालमत्ता करवून झाली आहे. या वर्षी, १२० दशलक्ष (१२० दशलक्ष) लक्ष्य आहे. हे लक्ष्य गाठण्यासाठी, विशेष आयोजित करून आणि मोठ्या प्रमाणात मालमत्ता कर भरण्याच्यांना व्याजमाफी देऊन करवून झाली आहे.

व्याजमाफी देऊन करवून झाली आहे.

मालमत्ता करवून झाली आहे. या वर्षी, १२० दशलक्ष (१२० दशलक्ष) लक्ष्य आहे. हे लक्ष्य गाठण्यासाठी, विशेष आयोजित करून आणि मोठ्या प्रमाणात मालमत्ता कर भरण्याच्यांना व्याजमाफी देऊन करवून झाली आहे.

नंद्रेव वानखडे, उपायुक्त, महानगरपालिका

वर्षांपूर्वी करवून झाली आहे.

मालमत्ता करवून झाली आहे.

महादृष्ट हे चळवळीचे माहेदृष्ट !

भारताच्या जवळील नेपाल,
बांगलादेश, प्रान्स, पाकिस्तानमध्ये
आक्रोशाची आग पेटलेली दिसत
आहे. त्यामुळे येथील राजकीय पुढायांची आग वाबाबत विशेष लक्ष देऊन
सामान्य जनता, शेतकरी यांचे प्रश्न सोडविण्याकरीता प्राधान्य द्यावे...

चळवळीचे अतोनात नुकसान केले. त्यात प्रामुख्याने, वारकरी चळवळ, रिपब्लिकन चळवळ, हिंदूची चळवळ, श्री गुरुदेव चळवळ, सत्यशोधक चळवळ, शेतकरी चळवळ, कम्युनिषाची शेतमजूर चळवळ, या सर्व चळवळीचे तुकडे पाढून, सत्ताधीश, राज्यकर्त्तरींचे तुकडे पाढून घेण्यासाठी वापरल्या गेले, त्यामुळे संत महाने, राष्ट्रसंत, जगद्गुरु यांचे विचार मारे पडले. आणि सत्त मिळवण्यासाठी शेतकरी - कष्टकरी लोकांची लूट करून घराणेशाही वाढवण्यासाठी जनतेचा उपयोग करून घेण्यात आला. आणि या व्यवस्थेत सरेच्या लालचीचे निमित्याने महाराष्ट्रातील जनता बळी पडली. त्यात स्थानिक पातकीवर याचे चुकीचे शासन प्रगालीत ग्रामीण भागातील जनता मात्र सतत झालवृत ठेवली व त्यांना पदाधिकारी करून ग्रामीण शेतकरी - शेतमजूरांचा 'गरिबी हटाव'च्यो नावावर बद्द्याबोळ केला.

'सरकार क्या समस्या मुलाजाये, सरकार याही समस्या हैं-शरद जोशी.सत्ता व शासन तिजोरी चोरण्यासाठी राजकीय दलाल, सौदेबाज तयार करण्यात आले व त्यांना जनतेत प्रचार करण्यासाठी ही कुबुतरे सोडण्यात आली. या राजकीय दलालांची जनता लाचार व गुलाम बनली. त्यामुळे 'देणी ही, खाटेवरी' अशी अवस्था आणून ठेवली. जनता निस्तब्ध होऊन, दिवसेंदिवस सर्व चळवळीचा बद्द्याबोळ चालू झाला. सत्तेच्या स्वार्थासाठी

आमदार - खासदार चुंगारी चो आर्थिक धोरणे व निर्णय घेऊन महाराष्ट्र कंजबाजारी होऊन, पुरुष व महिला व कुंडांसाहित सतत शेतकरी आत्महत्या वाढवून, हा देश महासंतेचे स्वप्न पाहत आहेत. 'राज्यकर्त्तानो अजून किंतीक वर्ष जनतेला बेकुब बनवाल ?', आयुष्मधर संतेत गणाऱ्याचा सत्ताधीशांना जर शेतकरी आत्महत्याची गाईप्रीती कळवत नसेल, किंवा समजत नसेल तर आता यांनाच पुन्हा - पुन्हा कांन निवडून घावे ?' असा समाजासामो गंभीर प्रश्न तयार झाला. नुसंत नेत्यांनी जाहीर सभा घेऊन, आशासांची खेंरात वाटावी, आणि सरेत जावे. अनु भ्रष्टाचार करून जनतेच्या उरावर नाचावे. बोगस जाहीरनामे छापून, कृती मात्र सून्य करावी, हा एकच गोरखधादा सध्या महाराष्ट्रात नव्हेतर देशात चालू आहे. शहरीकरणावर भर देऊन ग्रामीण जनता व तेथील

अमारुले, अमरावती अमरावती

धनंजय काकडे
मो. ९८९०३६८०५८

बेरोजगारांना मातीत घालण्याचे काम देशात घडत आहे.

सत्ताधीशांचे सोईसाठी गेल्या ७५ वर्षात ७५ वेळा पुन्हा - पुन्हा घटना दुरुस्ती करून, मूळ संविधानाचे धिंडवडे करण्यात आले, असे पंतप्रधान मोदीनी जाहीर भाषणात सांगितले. विधानसभा निवडूनक काळात स्वतः पंतप्रधान मोदी व लोकसभेतील विरोधी पक्षनेते राहुल गांधीनी येवून महाराष्ट्रातील शेतकऱ्यांना सोयावीनचे ३००० भाव परवडत नाही म्हणून आमचे सरकार आले तर ६००० व ७००० हजार करण्यात येईल, फक्त घोषणांचा पाऊस पडत आहे. आता तर आत्महत्या रोखण्यायासाठी व संतरेचे, परिवर्तन घातल्याचीशी जास्त मातीत घातल्याचीशी वर्षांत होऊ शकत नाही.

सं पूर्ण भारतात इकैप्रैम प्रशीनद्वारे क्वोट चोरीचे घोटाळे उधडकीस येत आहे. नुकतेच धूळे येथे रेस्टहाऊस वर माजी आमदार श्री अनिल अण्णा गोटे यांनी रापाला

ठाणे मांडून नोटा पकडून भांडाफोड केला

होता, आणि आता पुन्हा त्याच शहरात ४५००० मते चोरीचे प्रकरण जिल्हाधिकारी कायालय, व निवडूनक आयोगाकडे, पोलीस स्टेसन व अनेक ठिकाणी तकरी लाखाल करून मत चोरीचा पुन्हा त्यांनीच भांडाफोड केला. लाडकी बहीण व त्यार योजना वापरून मते मिळवण्यासाठी, उडव भ्रष्टाचार करून सरकारचे तिजोरीचा खुल्याने वापर केल्या जात आहे. म्हणजेच महाराष्ट्र हे लोकशाहीला पायदीचे तुडविण्याकी केंद्रस्थान करून यासर्व बाबीचा विचार करावा लागेल. भारताच्या जवळील नेपाल, बांगलादेश, प्रान्स, पाकिस्तानमध्ये आक्रोशाची आग पेटलेली दिसत आहे. महाराष्ट्रात संत विचारधारा व संस्कृतीचे पंतप्रधान असल्यामुळे हे राज्य मात्र अजूनही शांत आहे. परंतु असाच जर अंत पाहण्याचा द्वाटिकोन ठेवला तर हा सुद्धा वणवा पेटायला उरीवर लागाणरा नाही. त्यासाठी पुन्हा जनता जनार्दनाला सामाजिक क्रांतीची ज्योतच पेटवावी लागेल.

मूल्यांनी नवरात्रा तेजीचा उत्सव

ज्ञालं पाहिजे. या सगळ्या प्रकाशला कुटलाही शास्त्रीय आधार नाही. तेव्हा महिलावर्गाने त्याच्या आहारी न जात सुझापो, भवकर्तीने नवरात्र उत्सव साजारा करावा.

देवीने चंड-मुळ, शुभनिशंभु

, रक्तबीज अशा राशक्षसांना मारून जगदंवेने वी शिंशिरी वेतली तो काळ

म्हणजे नवरात्र. नवरात्रात महाकाळी, महालक्ष्मी, महासर्वती या

तिन्ही रूपातील देवीची उपासना

करावी. धनधान्य, सुब्रते करिता

महालक्ष्मीची उपासना करावी, शत्रुंगी

प्राप्तीची उपासना करावी उपासना

करावी. तेव्हा देवीच्या मूळ

स्वरूपातील देवीची उपासना

देवीच्या देवीची उपासना

करावी. तेव्हा देवीची उपासना

करावी

